Regeringens nye klimamål koster 5 mia. kr. ekstra årligt

Otto Brøns-Petersen og Line Andersen Wendland
15.06.2026

Den nytiltrådte SSFMR-regering vil hæve 2035-klimamålet fra en 82 pct. reduktion i drivhusgasudledninger sammenlignet med 1990 til 85 pct. Regeringen har ikke anvist finansiering eller samfundsøkonomiske omkostninger ved målsætningen. Baseret på SVM-regeringens skyggepriser for et strammere klimamål viser dette notat, at stramningen af klimamålet vil koste skatteyderne 5 mia. kr. årligt. Det er oveni de 4 mia. kr., der i forvejen er afsat til at nå 82 pct.-målet.
Danmarks internationale klimaforpligtelser er varetaget gennem EU og der er derfor ikke gode argumenter for selvstændige danske klimamål. 2035-målet bør derfor helt skrottes.

Kontakt
Otto Brøns-Petersen
Analysechef
otto@cepos.dk
Telefon +45 20 92 84 40

CEPOS

Den nye regering vil have et klimamål på 85 pct. i 2035

Af regeringsgrundlaget for den netop tiltrådte SSFMR-regering fremgår det, at den ønsker at hæve klimamålet for 2035, således at drivhusgasudledningerne skal reduceres med mindst 85 pct. i 2035 i forhold til niveauet i 1990 (Regeringen, 2026). Det er en stramning sammenlignet med SVM-regeringens fastsættelse af 2035 klimamålet på 82 pct. i december 2025[1]. En betingelse for et strammere klimamål end 82 pct. under SVM-regeringen var, at forligsparterne kunne anvise ny finansiering, da det var forudsat, at målet skal nås med tilskud til CCS[2]. I regeringsgrundlaget for SSFMR-regering er der ikke anvist finansiering til et nyt klimamål på 85 pct. Ligeledes er der heller ikke beregnet samfundsøkonomiske omkostninger ved klimamålet eller klimaeffekt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2026) skønner det, at allerede besluttede tiltag vil medføre en reduktion på ca. 80 pct. i 2035. Det efterlader en manko på 1,9 mio. ton CO_2 for at opfylde klimamålet på 82 pct. Øges klimamålet til 85 pct., vokser mankoen til 4,2 mio. ton CO_2. At øge klimamålet fra 82 pct. til 85 pct. vil derfor kræve en merreduktion på 2,4 mio. ton CO_2 i 2035 i forhold til det forudsatte ved vedtagelsen af klimamålet på 82 pct.

[1] Kilde: https://www.kefm.dk/aktuelt/nyheder/2025/dec/regeringen-fastsaetter-et-af-verdens-hoejeste-2035-klimamaal

[2] Kilde: https://www.kefm.dk/aktuelt/nyheder/2025/nov/regeringen-vil-have-et-af-verdens-mest-ambitioese-klimamaal-for-2035?

85 pct. målet koster 5 mia. ekstra om året

SVM-regeringen afsatte 4 mia. kr. årligt gennem tilskud til at indfri 82 pct. målet (svarende til at reducere 1,9 mio. ton CO_2). Udgiften skal afholdes fra 2034 og 15 år frem. Finansieringsbehovet er foretaget med udgangspunkt i omkostningerne ved Carbon Capture and Storage, CCS (Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, 2025)[3]. Det svarer til en skyggepris på 2.139 kr. per ton CO_2.

Forudsættes det, at de øvrige 2,4 mio. ton CO_2 kan opnås til samme pris, betyder det, at det vil koste 5 mia. kr. årligt at øge klimamålet fra 82 pct. til 85 pct., se tabel 1

Tabel 1
Samfundsøkonomiske omkostninger ved 2035-mål

Reduktionsmål i 2035	Manko i forhold til KF26	Skyggepris 2.139 kr.
Pct. i forhold til 1990	Mio. ton CO_2	Mia. kr.
85%	2,4	5,0

Kilde: Egne beregninger baseret på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2026), (2025).

Den samfundsøkonomiske omkostning ved at hæve målet til 85 pct. kan vise sig at være undervurderet. CCS-teknologien er endnu i et tidligt stadie, og det er derfor usikkert om reduktionerne til at nå det hidtidige 82 pct.-mål kan indfries til den angivne skyggepris. En markant forøgelse af 2035-målet til 85 pct. øger usikkerheden og de forventede grænseomkostninger. Så længe CCS alene anvendes til at høste kulstof fra biogene brændsler (og ikke fossile brændsler), er det samtidig ganske begrænsede kilder at høste fra.

Alternativt kan den samfundsøkonomiske omkostning være lavere, da der er sektorer, der i dag betaler en lavere CO_2-pris end andre sektorer. Det gælder navnlig landbrugets udledninger fra dyrehold og dyrkning.

Den effektive afgiftssats på landbrugets udledninger (inkl. bundfradraget) er aftalt til at udgøre 300 kr. pr. ton CO_2e i 2035. I den øvrige økonomi er CO_2-afgiften aftalt til som udgangspunkt at være 750 kr. per ton i 2030. Det kan imidlertid kræve genforhandling af bl.a. aftalen på baggrund af grøn trepart, hvilket SMV-regeringen afviste som ikke politisk realistisk.

[3] Selvom der er anvist finansiering til opnåelse af 82 pct.-målet er dette endnu ikke udmøntet i en politisk aftale og er derfor ikke medregnet i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2026).

Står den afgående regerings klimapolitik til at fortsætte, må det således forventes, at klimamålet skal nås gennem yderligere finansiering til CCS, hvor skyggeprisen estimeres til at ligge på omkring 2.100 kr. per ton CO_2e.

Klimarådets indvendinger kan øge omkostningen ved målet

Klimarådet (2026) vurderer, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2026) er for optimistisk og sandsynligvis undervurderer udledningerne i fremtiden. Hvis det er tilfældet, vil det øge mankoen i forhold til 2035 klimamålet og tilsvarende øge den samlede omkostning forbundet med målopfyldelsen. Det samme gælder, hvis der skal indsættes en sikkerhedsmargin for at mindske sandsynligheden for overskridelse af 2035-målet. Klimarådet er desuden kritisk over for CCS-teknologiens modenhed, hvilket både kan øge det nødvendige tilskud og kræve andre redskaber taget i anvendelse.

Mindre svineproduktion kan reducere mankoen – dog usikkert til hvilken pris

Af regeringsgrundlaget fremgår desuden et ønske om en markant reduktion af den danske svineproduktion, mere specifikt at den danske svineproduktion primært opdrætter svin til egen fødevareforsyning, eller til forædling i Danmark inden eksport. Ligeledes ønsker regeringen et midlertidigt stop for nyetableringer samt udvidelser af konventionel svineproduktion (Regeringen, 2026).

Ifølge Danmarks Statistik er det omtrent halvdelen af den danske svineproduktion, der eksporteres som levende svin[4]. Den samlede drivhusgasudledning fra svineproduktion skønnes i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2026) at være omkring 1,3 mio. ton CO_2e i 2035. En fuld udfasning af eksport af levende svin kan derfor groft estimeres at medføre en mindreudledning på 0,7 mio. ton CO_2e i 2035. Det efterlader en manko på 1,7 mio. ton CO_2e for at øge klimamålet fra 82 pct. til 85 pct. uden øvrige virkemidler. Det vil alt andet lige reducere den samfundsøkonomiske omkostning fra 5,0 til 3,5 mia.kr. om året fra 2035 (ved en skyggepris på 2.139 kr./ton CO_2e).

Den samlede samfundsøkonomiske omkostning ved sådan en udfasning er imidlertid meget usikker og kan afhænge af den konkrete udmøntning, ligesom de statsfinansielle omkostninger bl.a. kan afhænge af, om der skal anvendes ekspropriation.

[4] Kilde: Statistikbankens tabel ANI51

Drop selvstændige danske klima-delmål

Det kommer med en mærkbar meromkostning at øge klimamålet fra 82 pct. til 85 pct. Finansieringsbehovet på 5 mia. kr. kommer oven i de i forvejen afsatte 4 mia. til at nå 82 pct. målet i 2035. Klimamålet i 2035 må derfor forventes at koste skatteyderne 9 mia. kr. årligt fra 2035.

Det efterlader spørgsmålet om relevansen af danske klimamål.

Drivhusgasudledninger har globale konsekvenser uanset kilde og nationale fordeling. Derfor bør beslutninger vedrørende drivhusgasudledninger træffes på så højt globalt niveau som muligt. I denne kontekst spiller Paris-aftalen en væsentlig rolle. Aftalen forpligter hver deltagende part- ofte et land- at reducere drivhusgasudledninger forbundet med produktionen fra området. For Danmarks vedkommende deltager EU på vegne af medlemslandene i Paris-aftalen, hvilket indebærer at EU har påtaget sig frivillige reduktionsmål.

I EU er det langsigtede mål klimaneutralitet i 2050. Senest er et mål på 90 pct. reduktion i 2040 sammenlignet med 1990 vedtaget i EU under det danske formandskab i 2025. Det gælder for udledninger fra hele Unionen. Målene skal nås gennem EU's kvotesystemer samt nationale reduktionsforpligtelser i medlemslandene, herunder byrdefordelingsmål samt EU-krav til udledninger fra skov og dyrkning (LULUCF).

I kvotesystemerne er det antallet af kvoter, der afgør de samlede udledninger. Kvotesystemerne bevæger sig mod fuld lækage, hvorfor eksempelvis danske reduktioner inden for systemerne ikke vil have nogen reel klimaeffekt. Tilsvarende mindsker danske merreduktioner uden for kvotesektoren reduktionsbehovet i andre lande.

Kulstofbinding gennem CCS vil dog på umiddelbart sigt ikke førte til lækage, men det er besluttet i EU at integrere også dette redskab i kvotesystemerne, hvilket vil åbne for almindelig lækage.

Grundlæggende bør Danmark derfor ikke have egenrådige klimamål, da klimapolitikken reelt føres i EU. Alle udledninger fra Danmark er dækket af EU-mål, hvorfor et ekstra dansk mål risikerer at afspore opfyldelsen af internationale forpligtelser, ligesom det vil medføre omkostningsfuld dobbeltregulering samt betydelig lækage (Brøns-Petersen og Andersen, 2025).

Det danske klimamål bør derfor svare til EU-kravene til danske reduktioner. Ønsker danske politikere en mere ambitiøs klimapolitik end der føres i EU, bør dette realiseres med kvoteannulleringer. Dette vil som udgangspunkt have fuld effekt på EU's udledninger, i

modsætning til nationale reduktioner inden for kvotesystemet, der som udgangspunkt vil medføre fuld lækage.

Referencer

Brøns-Petersen, Otto, og Line Andersen. 2025. “Sådan bør klimamål for 2035 fastlægges”. CEPOS. https://cepos.dk/artikler/sadan-bor-klimamal-for-2035-fastlaegges/.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. 2025. “Faktaark om finansiering til indfrielsen af 2035-målet”. https://www.kefm.dk/Media/639016399647949479/Faktaark%20om%20den%20afsatte%20ramme.pdf.

———. 2026. “Klimastatus og-fremskrivning 2026”. https://www.kefm.dk/Media/639141758684018930/Klimastatus-%20og%20fremskrivning%202026%20Del%201.pdf.

Klimarådet. 2026. “Kommentering af Klimastatus og-fremskrivning 2026 og Global afrapportering 2026”. https://klimaraadet.dk/sites/default/files/node/field_files/Kommentering%20af%20Klimastatus%20og%20-fremskrivning%202026%20og%20Global%20afrapportering%202026_final.pdf.

Regeringen. 2026. “Det politiske grundlag for firkløverregeringen”. https://stm.dk/media/rc1ktdmg/det-politiske-grundlag-for-firkloeverregeringen_web.pdf.